

Αίας θολερῶ
κεῖται χειμῶνι νοσήσας.

205

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἡρεμίας

μέγας is omitted, all three epithets being placed under one common article. Perhaps also it might be dispensed with before δεινός, as Dobree suggests. Cf. 913. ὁ δυστράπελος, δυσώνυμος (ὁ δυσ. mss.) Αίας. 607. τὸν ἀπότροπον ἀΐδηλον Ἴδαν. More usually however the article is repeated, as in Arist. Pac. 241. ὁ δεινός, ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν. Æsch. Sept. 572. τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταράκτορα. Qu. νῦν γὰρ ὁ δεινός τε καὶ ὠμοκρατής. Possibly ὁ μέγας may be an interpolation. Μέγας here means 'huge, powerful'. Il. ο'. 560. μέγας Τελαμώνιος Αίας. Ὁ μέγας is the ordinary epithet of Ajax. Hom. Il. π'. 358. Théocr. XV. 138. Cf. Eur. Bacch. 1315. ὁ Κάδμος ὁ μέγας, and below 758. 1077.

ὠμοκρατής] I. e. καρτερός τὸν ὤμους. Cf. Lucian. V. A. 25. τοὺς ὤμους καρτεροί. Somn. 7. τοὺς ὤμους ἕξεις καρτερούς. Arist. Nub. 1012. ἕξεις — ὤμους μεγάλους, and the epithet κρατεράνην Plat. Phædr. 253. Wunder explains thus, ὁ ἐν τοῖς ὤμοις κράτος ἔχων, i. e. ὁ τοὺς ὤμους ἔχων κρατερούς, coll. 1250. Hom. Il. γ'. 225. ἕξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἢδ' εὐρέας ὤμους. Musgrave takes it to mean μετὰ ὠμότητος κρατῶν. Schneid: 'savage in his might'. The scholiasts doubt whether ὠμοκρατής be derived from ὠμός, or whether it mean ὁ διὰ τῶν ὤμων κρατεῖν δυνάμενος (or ὁ ἐν τοῖς ὤμοις τὸ κράτος ἔχων, Moschop. Sched. p. 184). Lobeck adopts the latter explanation, coll. Hom. Il. III. 225. ἕξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἢδ' εὐρέας ὤμους. V. 623. IX. 169. Reiske conj: ὄπλοκρατής. Qu. ὠμοπλατής (?), 'broad-shouldered'. (Cf. 1250. οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς | οὐδ' εὐρύνωτοι φῶτες ἀσφαλέστατοι. Compare the noun ὠμοπλάτη, Xen. Eq. I. 7.) Or ὠμοφνής (?) 'of savage disposition'. Or ὠμόφρων. Cf. 931. Tr. 975. πατρὸς ὠμόφρονος. Ph. 194. Ajax is called ὠμόθυμος 885, ὠμόφρων 931, στερεόφρων 926. Cf. also 548. 613.

205. θολερῶ — χειμῶνι νοσήσας] 'Afflicted with a sad malady'. Schol: ἐν ταραχῶδει ζάλη κεῖται, ὅ ἐστι μανία.

θολερῶ] Lit. 'turbid, dark'. Opposed to λαμπρός. Eur. Suppl. 222. λαμπρὸν δὲ θολερῶ δῶμα συμμύξας. Æsch. Prom. 885. θολεροὶ δὲ λόγοι παλούς' εἰκῆ &c. Herod. IV. 53. ῥέει καθαρὸς παρὰ θολεροῖσι (ποταμός). Eur. Alc. 1088. θολοῖ δὲ καρδίαν. V. Blomf. Prom. 910.

206. κεῖται] Cf. 1306. ἐν πόνοισι κείμενος. 323. ἐν τοιαῦδε κείμενος τύχη. Eur. Hec. 955. ἐν τοιοῖσδε κείμενος κακοῖς.

χειμῶνι] 'Trouble, affliction'. Aj. 1144. ἡνίκ' ἐν κακῶ | χειμῶνος εἶχετ'. Phil. 1460. χειμαζομένῳ (sc. νόσῳ). Ant. 670. Æsch. Pr. 664. θεόσσοντον χειμῶνα. Sept. 705. δαίμων | λήματος (χείματος?) ἐν τροπαίᾳ χρονία μεταλλακτός &c.

207 f. τί δ' ἐνήλλακται — βάρος;] Qu. τί ἐνήλλακται &c. Lit. 'what calamity has this night exchanged for the day (or the events of the day)?' Schol: τί αὐτῶ παρὰ τὴν ἡμερινὴν ὄχλησιν γέγονε βάρος; Wunder explains: 'quam malam mutationem diurnus Ajacis status hac nocte subiit?' Schneid: 'What heavy woe is this for which the past night has exchanged the events of the day?' (i. e. what terrible change in the state of Ajax has taken place since yesterday?).